

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.
Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cîsnădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuressi

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

La

Abonament lunar

pentru Februarie st. v.

— cu prețurile din capul foi —
invită

Administrațiunea diarului „TRIBUNA“.

Sibiu, 30 Ianuarie st. v.

Un lapsus calami!

Vorbind, sînt acum câteva zile, despre reserva, cu care se cuvine să apreciam actul publicării tractatului de alianță dela 1879, am spus, că prin alianță dintre monarhia noastră și Germania cestiunea bulgară nu e de loc atinsă și că în cazul, când Rusia ar voi să intervină cu puterea în Bulgaria, monarhia noastră, numai în virtutea tractatului dela 1879, n'ar pute să ceară spriginul Germaniei, ci ar risca, dac'ar voi să oprească pe Rusia în înaintarea ei spre Bulgaria, să rămână ea singură.

Acesta e punctul de mîncare, din care ne-am tras noi totdeauna concludsiunile în ceea-ce privește cestiunea bulgară, și de aceea nici n'am crezut, precum nu credem nici acum, că monarhia noastră va risca, pentru menținerea actualiei stări de lucruri din Bulgaria, un războiu cu Rusia.

E tristă perspectiva ce ne rămâne, dacă judecăm astfel, căci, dacă așa este, atunci prin tractatul dela 1879 i-se lasă Rusiei mână liberă în ceea-ce privește țările din Orient.

N'are Rusia să iee ofensiva nici față cu monarhia noastră, nici față cu Germania, căci dac'ar cuteza să o iee, s'ar afla în fața celor două imperii aliate.

Dacă însă Rusia ar lua ofensiva față cu țările din Orient, care nu fac parte nici din Germania, nici din Austro-Ungaria, n'are să se afle decât în fața acelor țări, pe care poate cu oarecare opintire să le supună, dacă nu chiar stăpînirii, cel puțin conducerii, protecțiunii Țarului.

E lucru invederat, că monarhia noastră n'ar pute să stea ca privitor indiferent, dacă Rusia, ceea-ce este probabil, ar pune în executare un asemenea plan: ori ar intra la învoială cu Rusia în ceea-ce privește împărțirea așa numitei „sfere de înțirire“, ori ar porni

ea războiu pentru apărarea independenței popoarelor din Orient.

În acest războiu pentru apărarea Orientului monarhia noastră nu poate conta la alianța Germaniei, căci — Germania vrea să aibă pace, Germania nu este direct interesată în Orient, Germania nu este aliata noastră decât în cazul, când am fi atacați noi înșine de Rusia, nu însă în cel, când Rusia ne-ar sil să luăm noi ofensiva.

Mare trebuia deci să fie mîngăierea tuturor oamenilor iubitori de pace, când au aflat, că principele de Bismarck a declarat în discursul său: Dacă Rusia ar voi să intervină cu puterea în Bulgaria, o vom opri.

Căci dacă ia și Germania angageamentul de a „opri“ o intervenire cu puterea în Bulgaria, Rusia se va gândi de trei ori mai nainte de a-și pune planul în executare.

Aflăm acum, că principele de Bismarck n'a făcut declarațiunea aceasta. Raportatorii celor mai multe dintre țări susțin, că da, el a făcut-o; însă în textul publicat în „Norddeutsche Allg. Zeitung“, care principele de Bismarck vrea să fie considerat drept singurul autentic, — în acest text declarațiunea nu e astfel formulată.

Rămâne deci lucrul pus la îndoială, dacă Germania va opri ori nu și ea pe Rusia în înaintarea ei spre Sofia și Filippopol.

„Pace să fie!“ — a strigat cancelarul de fier, și sentimentul păcii a intrat în toate sufletele; el însă a mai lăsat o găurice, prin care străbate suflarea rece a unui vînt războinic și mereu trebuie să ne întrebăm: Rusia — va porni ea? și cum va fi după-ce Rusia va fi pornit?

Un grozav sentiment de nesiguranță trebuie să cuprindă pe toate popoarele aruncate de soarte în preajma puterii rusești, popoare, între care sîntem și noi, Românii și Maghiarii.

Trebuie în fiece-care și să ne întrebăm: Ce are să facă Rusia? ce au să facă celelalte puteri europene? ce are să facă mai ales Germania? ce va fi silă, ce va pute să facă monarhia noastră?

În fața acestei stări de nesiguranță e o cestiune de bun simț firesc să ne ferim de ori-și-ce manifestățiuni, pe care

Rușii ar pute să le iee drept încurajare, drept provocare, drept pretext de a intra în acțiune.

Astfel cel puțin acum, după declarațiunile rectificate ale cancelarului german, vor înțelege mulți dintre cei-ce n'au înțeles până acum, cât de mult trebuie să ne ferim cu toții de ori-și-ce pripire și cât de rău au făcut Bulgarii, când au ridicat în tronul țerii lor pe un prinț, care este combătut de Rusia și pe care Germania n'are nici un interes de a-l susține.

De sigur însă, că nu ar fi făcut Bulgarii acest pas greșit, dacă n'ar fi fost încurajați și — poate — chiar amăgiți de alții, pe care ei îi credeau destul de puternici, pentru-ca să-l susțină pe noul principe în pozițiunea lui.

Prin ridicarea în scaun a prințului Ferdinand de Coburg i-s-a dat Rusiei un pretext cu atât mai comod pentru ea, cu cât nici una dintre puterile europene nu este angageată a susține actuala stare de lucruri, și Țarul poate să dică: Vreau să restabilesc ordinea legală și să-mi validez drepturile în Bulgaria!

Ear' Germania dice, că pe ea lucrul acesta n'o privește.

Cultura europeană și „Reuniunea de cultură“ din Cluj.

Între factorii puternici și netăgăduiți, care îl ajută pe om la realizarea chemării sale pe pămînt, adică la „perfecționare“, la adevărata „cultură omenască“, sînt a se număra în primul loc asociațiunile de oameni, care cu gând bun, cu inimă curată nîsuiesc într'acolo, ca conform programului lor cultural, ceilalți muritori de preste mări și de prin alte țări, vedînd și auzînd de ale lor bune intențiuni, să le dea posibilitatea sprigin moral întru realizarea nobilelor lor idei.

Reuniunile sau asociațiunile de cultură nici decît nu pot avea scopuri ascunse. Calea lor trebuie să fie dreaptă, ear' scopul și mijloacele lor curate ca lumina.

Și este cunoscut, că numai ceea-ce s'a lucrat pe față, — în scopuri culturale, — numai aceea a putut ajunge la înflorire, la înfrățire; ear' tot ceea-ce s'a lucrat și se lucrează întru ascuns, adică tot ceea-ce, despre care altceva se țice și altceva se face, nu i-s-a ajuns nici când scopul. Și că foarte mulți dintre muritori nu i-au ajuns scopul, o scim cu toții, o scie lumea întreagă cunosătoare de carte.

Sînt cu toate aceste oameni, sînt chiar unele națiuni, unele popoare, care chiar și în momentul când se lovesc de stînci, totuși nu încetează a afla fel de fel de moduri, cum să spargă stîncea, cum să o dărîme, să o nimicească, să-și ajungă scopul, ca să se vadă triumfători.

Și este foarte frumoasă această abnegațiune, această tărie stăruitoare ce e în stare a o manifesta un om, sau un anumit grup de oameni, în fine chiar o națiune pentru cultivarea altor oameni, care nu au avut ocaziune sau nu au chiar modul de a înainta cu spiritul timpului pe toate căile vieții intelectuale.

Ear' aceasta este chiar și chemarea veacului în care trăim, și încă cu atât mai mult, cu cât este și numit veacul luminii, al civilizațiunii al culturii universale.

În viața culturală a ori-și-cărui popor nu se pot face salturi. Ear' dacă totuși un oare-care popor a nîsui sau nîsuesce a face un salt sau altul, aceasta îl costă adese-ori ani și poate veacuri întregi, pentru a repara ceea-ce a negles cu ușurătate copilărească oare-când. Și foarte multe popoare s'au nimicit ele prin ele, punînd prea mult pond pe una sau alta direcțiune culturală, și dînd cu totul uitării ceea-ce reclamă spiritul timpului, în care trăim. Astfel multe popoare, cultivînd arma războiului, negleseră cu totul d. e. limba; altele uitînd de adevărata educațiune morală, ce trebuiau să o dea generațiunilor tinere, au căzut în cel mai dejosor desfrîu, așa încît pe unele le-au nimicit armele inventate de ele, pe altele desfrîul, în care se desfrătau.

Popoarele moderne, popoarele europene s'au nîsui și se nîsuesc și astăzi a face progrese culturale în consonanță cu cerințele timpului. Astăzi vedem că cel mai mare preț se pune pe școale. Adevărata cultură europeană porcede din școală. Omul eșit din școală se poate folosi după cartea ce o are, acolo unde omenimea are lipsă. Așa putem accentua, că școala este universală, ear' știința uniformă. Fiind școala universală și știința uniformă, trebuie că și cultura este unilaterală, ci dînsa este și așa trebuie să fie, înbinătoarea școalei și a științei, și este totodată un postulat al amîndurora. Și este cunoscut, că școala modernă, care se întinde preste toți ramii activității intelectuale a omului, a avut și are de țintă nobleța sentimentelor și împintenarea omului spre tot ceea-ce este bun, nobil și frumos.

Aceste țise în tesă generală. Să vedem acum, sub ce spirit trăiesc și se desvoaltă omenimea din punctul de vedere cultural, curat cultural.

Omenimea de aji nu mai este sclava nesciinții, ci supusa progresului; nici nu mai este sclava autorităților absolutiste, ci sclava libertății. Și, dacă totuși vedem easuri, triste easuri, când nesciința se luptă cu lumina și despotismul cu libertatea, trebuie să dicem că rugina veacurilor bătrîne încă nu este de tot ștearsă, — încă tot mai sînt aderenți ai castelor de tristă memorie pentru omenime. Însă și astăzi se încearcă a anumi pătura de oameni — dacă e va fi cu putință, — a coborî barierele încă cu o treaptă pe întreaga omenime dela nivelul de cultură, la care a ajuns. Pe mulți, în loc se se lucruri, îi genează pașii de cultură ce-i face societatea omenască și de zi. Îi supăra cultura, de oare-ce dînsa merge mîna în mîna cu libertatea, și neputînd suferi pe cea dintîiu, voesc să sugrume pe cea de a doua.

Pre lungă opintirile acestor soi de oameni cultura cu libertatea, coplesite de o parte, străbat cu tărie de altă parte.

Geniul libertății este puternic. Cine i-se opune, se luptă cu moartea.

Este crîncenă, ba e aventuroasă lupta contra libertății. Și nu mai puțin desastroasă și zadarnică este lupta contra culturii, de oare-ce atât contra libertății, cât și contra culturii este cu neputință a se lupta astăzi.

Da, este cu neputință, pentru-că atât libertatea, cât și cultura au început a se săpa adînc în conștiința națională a fiecărui popor.

Astăzi nu se mai pot face muri chinezi, ca să nu se scie, cum și în ce direcțiune se desvoaltă fiecare popor.

Nu se mai pot pune obstacole nici libertății, căci ea vorbește și, dacă nu vorbește tace și lucrează. Cu atât mai puțin se pot pune obstacole „culturii“, carea, îmbrățișînd omenimea sub aripile sale, comandează: înainte! mereu înainte.

Cultura străbate! Străbate, căci fiecare popor este setos de binefacerile ei. Pentru-ca cultura se poată străbate la fiecare popor, este de lipsă o condițiune sine qua non, și ceea-ce nu poate lipsi omului: „limba“.

Nu vorbim de popoare barbare, vorbim de popoarele europene, care de multe veacuri nîsuesc la cultură, la civilizațiune.

Și chiar dintre popoarele europene, unele s'au desvoltat și au ajuns la un nivel de cultură nespus de înalt, fiind favorite de împregiurări. Dovadă ne sînt popoarele Europei apusene.

Ceea-ce li s'a întîmpat popoarelor Europei apusene, nu li s'a putut întîmpla popoarelor Europei din Ost și Sud-Ost.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Cinci săptămîni în balon.

— Roman. —

De

Jules Verne.

Capitolul XIII.

Codrul de gumă. — Antilopa vînată. — Signalul de retragere. — Un asalt neașteptat. — Canyeme. — O noapte în aer liber. — Vabunguru. — Djihue-la-Meca. — Provisia de apă. — Sosirea în Cazeh. (Urmare.)

Noaptea era răcoroasă. Era o diferență de circa 27 grade între temperatura nopții și cea a zilei. Cu întunecul serii încep și concertul animalelor, alungate prin foame și sete din culcușurile lor. — Broascele cîntau în sopran, fiind acompaniate de urletul șacalului; în vreme-ce basul puternic al leului reprezenta pozițiile cele mai de jos ale acestui orchestru al naturii.

Când își ocupă doctorul Fergusson în dimineața următoare earăși postul, luă busola și văzu, că direcția vîntului s'a schimbat în decursul nopții. „Victoria“ făcî în decurs de 2 oare circa 30 de mile spre Nord-Ost. Ea plutia peste Mabunguru, o țeară petroasă, acoperită cu zgghiaburi de sienit, care se înălțau tipîș în cale; masse conice de peatră, asemenea stîncilor dela Cornac, se înălțau din

pămînt ca nisece petri de druîdi. Oase numeroase de bivoli și elefanți zăceau risipite pretutindenea, ori în prea erau de vădute; numai spre Ost steteau ascunse nisece sătulețe sub arbori mai mici.

Pe la 7 oare apără o stîncă rotundă de o extindere de vre-o 2 mile, care semăna mult cu o broască țestoasă gigantică.

— Sîntem pe cale bună; — țise doctorul Fergusson. — Aci e Djihue-La-Mcao, unde avem să ne oprim pentru câteva minute. Trebuie să-mi înnoesc provisiunea de apă pentru aparate. Ean să aruncăm ancorele.

— Nu prea sînt copaci pe aci, — țise vînatul.

— Cu toate aceste o să încercăm; Joe, aruncă ancorele!

Balonul perțînd tot mai mult și mai mult din forța sa vectivă, se apropia de pămînt, ancorele se țirăiau pe jos. Cracul uneia se acătă într'o crepătură de stîncă și Victoria se opri.

Nu trebuie să credem, că doctorul stîns cu desvîrșire focul din aparatul său. Ecuilibrul balonului era socotit după nivelul mării, ear' suprafața pămîntului se ridica mereu. De oare-ce se urcă până acum cu 600—700 de urme, balonul trăgea tot mai mult spre pămînt, de aceea trebuia să-l spriginească cu o expansiune permanentă de gas. Astfel, că în timp de liniște perfectă a aerului putea să stea cu gondola cu tot pe pămînt, în vreme-

ce balonul rămănea oblu în aer, fiind ușurat de o parte din povara sa.

Hartele arătau pe coastele de Vest dela Djihue-La-Mcao bălți mari de apă. Joe plecă cu un vas de 12 galoane acolo; află fără nici o greutate locul indigitat în apropiere de un sătuleț părăsit, scoase apă și după trei pătrare de oară se întoarse. N'a vădute nimic extraordinar, afară de nisece curse gigantice pentru elefanți; cât pe aci era să dea și el într'una, în care zăcea un cadavru de jumătate putrefi.

Joe aduse din excursia sa nisece fructe din care mîncaseră maimuțele. Doctorul constată că-s fructe de „membru“, un arbore ce crește în părțile nordice ale Djihue-la-Mcao-ului. Fergusson îl așteptase pe Joe cu multă neliniște, căci numai o scurtă petrecere pe pămîntul acesta neprietenesc îi cauza deja îngrijiri.

Apa fî încărcată cu usurînță, căci gondola se coborî mai până pe pămînt.

Joe eliberă ancora și el se urcă îndemînat.

Indată își ațîță doctorul focul și „Victoria“ se sul în vîzduh.

Dinșii se aflau într'o depărtare de circa 100 de mile de Cazeh, un opid mare în interiorul Africeii, unde ajutoari de un vînt sud-estic sperau să sosească încă în decursul zilei. Ei înaintau cu o celeritate de 10 mile pe oară; guvernarea balonului deveni foarte

anevoioasă. Nu se puteau înălța prea sus, fără de a extinde gazul foarte tare, căci regiunea avea în sine o înălțime medie de 3000 de urme. Dar' doctorul nu voia să mărească forța expansivă a gazului până în extrem, de aceea urma numai cu precauțiune cotiturile unei văi foarte strîmte și plutî pre lungă satele Thombi și Tura-Wele înainte. Ținutul acesta dela Ungamvesy este o țeară minunată, în care arborii, cu deosebire cactei ajung la o înălțime gigantică și nisece dimensiuni colosale.

Pe la două oare după prînd, într'o și admirabilă, sub un soare ferbinte, care părea că înghite și cea mai mică adiere a vîntului, sosi „Victoria“ la orașul Cazeh, care zace în depărtare de 350 mile de țermurile Africeii.

Am pornit la 9 oare dimineața din Zanzibar, — țise doctorul Fergusson, frunzărind printre însemnările sale, — și după o cale de două zile am înaintat cu tot încungirul ce l'am făcut 500 de mile geografice. Căpitanii Burton și Speke au suferit patru luni și jumătate pentru de a face aceeași cale.

Capitolul XIV.

Cazeh. — Tergul sgomotos. — Aparițiunea „Victoriei“. — Banganya. — Fii lui — Primăria doctorului. — Poporațiunea. — Palatul regal. — Femeile Sultanului. — Beție regală. — Joe adoră. — Cum se dansează în lună. — Schimbarea norocului. — Două luni pe cer. — Nestatornicia mării mîndreșcești.

Cazeh, un punct însemnat al negoțului Africeii centrale, nu-i oraș, căci în interiorul Afri-

cei în genere nu există orașe, în înțelesul adevărat al cuvîntului. Tot Cazeh-ul nu e decît un complex de șese locuințe între spelunci. În circuitul acestora sînt apoi căsuli, colibi pentru sclavi, curți mărute și grădini cultivate cu îngrijire. În grădini cresc cepe, patate, mere, bostani și bureți excelenți în cel mai mare belșug.

Unyamwezy este țeara cea mai apropiată de Munții-Lunei, cea mai bogată și mănoasă regiune a Africeii; în centrul ei se află districtul Unyanambe, un ținut cîntări, care este locuit de câteva familii ale tribului Omani, ce sînt Arabi de sîngele cel mai curat.

Ei nu susținut timp îndelungat conexiuni comerciale cu Africa-centrală și Arabia. Articii de negoț erau gumă, fildes, catun de India și sclavi. Caravanele lor traversau ținuturile ecuatoriale; dinșii le exportau negustorilor înbogați din ținuturile de pe țermuri articii de lux și plăceri; ear' aceași trăiau între femeile și sclavii lor în regiunea admirabilă un traiu comod și foarte iovial: zăceau cît e ziua în culcușurile lor răcoroase, rițînd, fumînd și dormînd.

Locuința de speluncă, împe-orate de colibele indigenilor, magazine mari de mărț ri, câmpuri de cînepa și datura, arbori frum și cu frunze în veci tinere: asta va să dică Cazeh.

Caravanele de cătră meadăci cu transportul lor de sclavi și fildes, — cele de cătră

Ar trebui să fim istorici, adevărați istorici și să punem, să tractăm această materie din punctul de vedere critic. Ne mărginim însă a constata pentru acum două împregiurări, și anume: căderea imperiului roman apusean a lăsat națiunile apusene mult puțin formate, desvoltate, ajunse la oare-care nivel al conștiinței naționale. Desvoltată și, cu timpul progresând această conștiință națională, s'a intrupat în sentimentul fiecărui popor și ideea de libertate, și oare unde poate mai cu ușorătate a se desvolta cultura și cu ea civilizațiunea decât sub egida libertății?

Și ceea-ce putem constata pentru popoarele din apusul Europei, cu durere trebuie să susținem și, spre rușinea omenimii, să spunem, că nu sub tot acele împregiurări a înaintat, s'au cultivat și se cultivă astăzi popoarele din Ostul și Sud-Ostul Europei.

În apusul Europei vedem popoare mari, națiuni puternice și dătătoare de ton în concertul popoarelor lumii, ear' în Ostul și Sud-Ostul Europei o mulțime de popoare setoase de cultură, și lamentătoare după libertate.

Ceea-ce s'a întâmplat și a urmat după caderea imperiului roman apusean, nu a urmat după caderea imperiului roman din Orient. Nu pentru-că gințile barbare au nimicit ori-ce urmă de cultură romană, ear' în locul culturii a rămas plângeri și ruine și între aceste au ajuns popoarele din acest Ost la înăpoiare; ci pentru-că în locul sentimentului de libertate, a străbătut și s'a încoronat sclăvia și cu ea lipsa conștiința națională.

Europa-apuseană e astăzi liniștită; în tignă merge înainte; sciința și arta prosperează și fiecare națiune năsuiese a întrece pe celelalte cu propriile ei puteri spirituale, numai și numai ca să ocupe prima treaptă a egemoniei în cultura lumii.

Pe când vedem această emulare de cultură în apus desvoltându-se în deplină libertate, în Ostul și Sud-Ostul Europei vedem — nu emulări culturale, ci din contră, sclavismul și nesciința năsuiese a cuprinde, a înveli din nou pe aceste popoare în mantila lor neagră și rece.

Francezul, Germanul, Italianul nu vin, ba nici că au cugetat vre-odată ca s'ei impună cu forța limba lor, căci prin stăruința în cultură au atras, au făcut de s'au îndrăgit alte popoare de dăsele și au dă: limba diplomației este cea franceză, a filosofiei cea germană, ear' a poeziei cea italiană.

Noi popoarele din Ostul și Sud-Ostul Europei avem destule goluri de umplut, avem destulă sărăcie de acoperit, ar fi datorința noastră să le acoperim prin imitare, prin urmărirea celui ideal, care îl urmăresc popoarele din apusul Europei.

Desvoltarea limbii și cultivarea ei pe acele baze solide și sigure, pe care s'au desvoltat limbile popoarelor apusene, ar trebui ca cu o nespășă activitate și neaușit zel să le îmbrățișăm și să le imităm din toate puterile noastre spirituale.

Emularea în cultura ar trebui să fie programul nostru, ear' nu năsuirea spre sclavism și nesciință.

Aceste, ce e drept, în teorie se aplică și în Orientul Europei, nu însă și în practică.

Unde nu se practică?

La multe popoare din Orientul Europei nu se practică! Dintre toate popoarele europene însă poporul maghiar este mai cu samă acela, care desconsideră „cultura” nu pentru sine, ci o desconsideră pentru acele popoare, care pentru astăzi gem sub puterea maghiară.

Maghiarul își închipue multe lucruri mari și frumoase, — puține însă realizabile.

Dintre cele nici când realizabile de sigur este maghiarisarea popoarelor de sub coroana Sf. Stefan.

Până când naționalitățile din regatul ungar năsuiesc spre cultură în propria lor autonomie națională, până atunci îngâmfatul Maghiar își impune cu forța limba sa, nu numai în administrație și la judecătoria, ci, voină a monopoliza totul — viresce limba sa în școalele naționalităților.

Și ce sînt aceste școale?

Nimic altceva decât tot atâte centre culturale, susținute cu grea muncă nu din vistieria statului — care pentru naționalități este vitregă — ci din chiar sudoarea acelora, care știu ce va se dă: limba națională și cultura națională!

Maghiarul, care numai de ieri și-a cioplit limba, care numai de ieri a pus mâna pe putere, uită, că limba lui e străină în sinul popoarelor aflătoare sub stăpânirea sa;

Maghiarul uită, că acest atentat îndreptat contra limbii naționale este privit de naționalități ca un act barbar.

Maghiarul uită, că așei secolul luminii, nu al întunecului, că așei popoarele se luptă mai mult pentru limbă și cultura națională decât aspiră pentru libertate.

Ca lupta atentată contra limbii naționalităților să nu apară așa fașă; să nu apară chiar comandată de liberalul guvern al d-lui Tisza, guvernul prin agenții sei a înscenat lupta ca pornită din sinul și propriul indemn național maghiar.

„Să cultivăm popoarele nemaghiare din regatul Ungariei”. Aceasta s'a pus la ordinea zilei în Cluj și Budapesta, ear' de aici în întreg regatul maghiar.

„Kultur-egylet-ul” apare la lumină, și ca un postulat al veacului nostru prin mesteșugite forme s'au strîns și se string bani . . . !

Da! s'au strîns bani, nu însă pentru cultivarea Românilor, Sașilor, Croaților sau Germanilor, nu! sub masca „culturii” ei lucrează pentru scopuri politice.

Ear' când politica se confundă cu „cultura”, atunci între ele ca mediu este „corupțiunea”.

Ne temem, ca nu cumva cultura maghiară și în special „Kultur-egylet-ul” să nu fie corupțiune maghiară.

Pe căile, pe care umblă poporul maghiar astăzi, se pune în conflict cu marea majoritate a popoarelor nemaghiare de sub coroana Sf. Stefan, care mult puțin prin înrudirile ce le au înafară de Ungaria vor susține totdeauna lupta contra Maghiarilor, apărându-și limba și naționalitatea.

Încât însă, în aceste zile de grea încercare pentru patrie, Maghiarul nu va asculta de poveștile ce i-s'au dat și i-se dau tot mereu — dînsul va fi vina la multe și foarte mari necazuri, ce vor ajunge peste patria noastră.

Vom încheia pentru astădată acest articol, dîcîndelor dela „Kultur-egylet”: imitați cultura franceză și germană, învetați patriotism dela Români și Croați, care au fost și sînt stâlpi acestei monarhii, lăsați-ne să ne cultivăm noi prin noi, făcîndu-le aceste, veți împlini și dorința Domnitorului nostru, exprimată prin cuvintele ce vi le-a adresat cu ocaziunea petrecerii Maieștii Sale în Cluj: „Propagarea culturii și întărirea adevăratului patriotism le consider la ori-și-care naționalitate drept năse scopuri nobile etc.”

Oare știe nobilul popor maghiar, știu membrii „Kultur-egylet-ului” ce va se dă: scopuri nobile?

Înțeleagă pe Maieștatea Sa, și asculte de noi, ca să se nobilizeze și întru adevăr vor ști ce este cultura europeană. I. M.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 30 Ianuarie st. v.

În ședința dela 9 Februarie n. dieta ungară nu numai a rezolvat bugetul ministerului de finance, ci a intrat și în discuțiunea bugetului pentru culte și instrucțiune. La bugetul dîntîn s'a desvoltat o discuțiune mai lungă asupra vîndării domeniilor statului, în care deputații opoziționali Orbán și Justh au făcut guvernului cele mai vehemente imputări pentru efectuarea vîndărilor respective. Cu privilegiul discuțiunii resortului de instrucție, Daniél Irányi, ca și în anii de mai nainte, și-a repetat și acum propunerea sa în privința libertății religioase, plîngîndu-se amar în contra curentului reacționar și condamnînd în special cercul înalt pentru adresa, pe care a adresat-o Papei și în care restabilirea stăpînirii lumesci a acestuia se înseamnă drept o dorință a catolicilor din Ungaria. Ministrul Trefort a declarat, că propunerea este inoportună și s'a rugat pentru amânarea ei pe timpuri mai bune. După-ce deputatul Alexiu Benedek s'a încercat a dovedi lipsa unei bune literaturi pentru băieți, ear' Albert Kiss a accentuat părțile rele ale școalelor medii, continuarea desbaterii s'a amînat pe ziua următoare.

Presă europeană este încă și acum preocupată de discursul principelui de Bismarck. „Norddeutsche Allgemeine Zeitung” scrie în revista sa dela 9 a l. c.: Apreciările publicistice despre situația internațională se acomodează după *bona fides*, cu care se interpretează mersul ideilor din discursul principelui de Bismarck. Impresia imediată a declarațiunilor cancelarului asupra burselor a fost favorabilă.

Răspunsurile rusescoi oficiale la discursul lui Bismarck sînt în general pacifice. „Novoie Vremia” întrece chiar pe colegul seu „Journal de St. Petersburg”, dîcînd: Două puteri tari, cum sînt Germania și Ru-

sia, pot trăi împreună în pace, nu pe baza socotelilor din trecut, care sînt totdeauna neplăcute și pot să ducă la neînțelegeri, ci pe baza situației actuale, ce se expune atât de lămurit în discursul lui Bismarck.

Dar' în toate asigurările de pace nu găsești nici un singur cuvînt despre sistarea concentrării de trupe rusescoi și despre cestiunea bulgară. Din contră se afirmă, că Rusia la nici o întemplantare nu va înceta a continua cu măsurile sale militare. Și tot atât de sigur se pare și aceea, că Rusia n'are de gînd să ese din pasivitatea ei de până acum în ceea-ce privesce cestiunea bulgară.

Alaltăieri s'a intrunit parlamentul englez. Mesagiul tronului, cu care s'a deschis parlamentul în absența reginei ce petrece în Osborne, are același caracter oficial și sec, pe care îl au de vre-o câțiva ani încoace toate mesagiurile engleze. Acela nu se exprimă nici asupra Bulgariei nici asupra situației generale, și atînge și cestiunea irlandeză numai încât se pune în perspectivă un proiect în favorul proprietarilor dela țeară.

CORESPONDENȚA

„TRIBUNEI”.

Valea Crișului-alb, Februarie.

Toate foile aduc mereu faime despre pregătirile mari ce se fac pe la Volga, ce e drept, cu toată siguranța nu se știe încă, oare în contra cui se fac acele pregătiri și oare sînt acele pregătiri serioase, sau numai menite de a cerca pulsul constelațiunii europene; fie ori una ori alta, Ungaria trebuie să le aibă în bună atențiune; de oare-ce de mult s'a dă, că cestiunea orientală se va deslega în Viena, și Maghiarii s'au dat pe față, că păstrează cele mai dușmănoase sentimente față cu marele colos nordic. E în natura Maghiarului a nu pute simpatiza cu nimenea, și acest fenomen apare ca o individualitate a națiunii maghiare.

Aproape de o mie (1000) ani, națiunea maghiară, prin marile sguduri ale popoarelor asiatice, despărțită de către națiunile sale surori, aruncată în centrul Europei, ca un ic în trunchiul unui copaciu gigantic, de 10 secole nu a fost în stare aci a-și afla un singur popor, cătră care să aibă aderență naturală, pe care, punînd umăr la umăr, s'ar pute răzima și în bine și în rău. Nici odată însă aceasta antipatie nu a apărut în așa măsură ca în timpul de față. Spiritul ce predomină întreaga națiune maghiară, de a urî tot, de a desprețui tot, ce nu este maghiar, câte nu servesc intențiunilor lor de maghiarisare, a înmulțit nemulțumirile ca doară nici odată la popoarele conlocuitoare ale Ungariei. Astăzi la noi patriotismul, însuși caracterul personal se măsură după gradul, în cât servesc cineva de instrument orbei lor patimi de maghiarisare, încât spiritul ce predomină așei națiunea maghiară, se aseamănă mai mult cu un morb de tifus — unde imaginațiunea pacientului, eșită din toate cadrele firești, plutesce prin năse regiuni, care numai morboasa lor imaginațiune și-le poate închipi — decât cu un om conșciu de puterile, pozițiunea și de demnitătea sa. Și guvernul actual se identifice pe sine cu acest spirit atât de exagerat, încât e peste putință a și presupune, că actualul guvern se nu priceapă, că acest spirit, nu poate să aducă ceva bine, nici asupra patriei, nici asupra națiunii sale maghiare, cu-

rentul însă e atât de vehement, că nici nu cutează a i-se opune, și a-l aduce între marginile sale firești. — Nici un om iubitor de patria sa nu poate să nu fie cuprins de grele eugete, ce va fi cu patria sa, dacă ar erumpe așei un războiu ruso-austro-maghiar. Și noi Români, care sîntem de aici și care am crescut la olaltă cu glia acestei țeri, cu atât putem ave mai mari temeri de bună reușită la cazul unui eventual războiu, cu cât neîndestulirea popoarelor conlocuitoare e mai mare și cu cât poporul care își aroagă pentru sine dreptul exclusiv la bunătățile acestei țeri înținem și îl credem mai incapace de a îmbrășcia singur furtuna ce se pregătesce mereu a erumpe asupra țerii noastre.

Guvernul Ungariei nu ar trebui să scape din vedere, că Ungaria e o țeară poliglotă și că numai ca atare își are istoria și trecutul seu, căci națiunea maghiară trebuie să știe, că naționalitățile în această țeară sînt împămîntenite unele încă chiar înaintea ei, prin urmare trebuie să-și aibă drepturile și pretenșiunile sale la bunătățile acestei țeri. Afară de aceea situațiunea lor grupoasă pe la confiniile țerii ar trebui să aducă pe Maghiarii la convingerea, că nu e conșciu nici rațional a abusa de lunga lor răbdare.

Partea de sus a Ungariei, dealungul și dealatul e locuită de Slavi, care sînt de aproape inrudiți cu dușmanul nostru natural, și nu dubităm, că și ei își iubesc pămîntul moșilor și strămoșilor lor; dar' în un timp atât de critic și desastros pentru țeara noastră, după atâtea asupri, suspiciuni și înăprieri ce au avut a suferi și sufer de prezent mai virtos; poate oare guvernul nostru fi sigur, că acești Slavi nu se vor lăsa amăgiți de curentul aspirațiunilor mării lor de rasă, ce se va desvolta mai ales atunci, și care va promite cu mult mai bune și mai rentabile prospecte pentru ei, decât a suferi și mai departe relațiunile dușmănoase, cu care îi leagă soarta de națiunea maghiară. Și oare Maghiarii până acolo au ajuns în oarba lor irufie, încât se cugētă pe sine destul de tari a da pept cu totență năvălitor, întru apărarea țerii ce își fac pretensiune a fi numai a lor „videant consules”

Răsitul Ungariei de-l vom considera, mai ales Ardealul la olaltă, cum îl consideră de facto națiunea maghiară, e locuit de Români în absoluta majoritate, și pe un teritor, care formează aproape o terțialitate a întregii Ungarie, cu un număr de trei milioane de oameni, un număr care ponderează mai mult în cumpna independenței țerii, decât amicitia regelui Sârbiei. Și cum stăm noi Români cu Maghiarii? rău de tot.

Ce e drept, nici un Român, nu cred, că există între aceste trei milioane, care poate se aștepte ceva bun dela colosul Nordic, și nu ne leagă nici simpatii, nici iubire de rasă, nici prospect de viitor de puternicul imperiu rusesco. Dar' în timpuri ca cele de așei Maghiarii ar trebui să ne dee și puțința de a-i iubi.

Astăzi, când egalitatea de drepturi și egala îndreptărire formează unica basă a staturilor, cum li se împarte naționalităților aceasta egală îndreptărire? În Ungaria sînt comitate întregi locuite în absoluta majoritate de Români, și în un așa comitat întreg nu se află un singur șef de diregător de Român. În comitatul Aradului, locuitorii maghiari abia pot fi luați în considerațiune numerică și totuși în întreg comitatul nu există un/unic prețose (solgăbiru) sau jude-regesc (járs-biru) de Român. Sînt districte unde cu drept cuvînt, nici la moară nu pot duce cu limba maghiară, și în așa district judele-regesc, nici un cuvînt

apus, care le cară bumbac și mărfuri de sticlă popoarelor din giurul lacului mare, — toate s'adună aci.

Pe piațele aceste domnesce o viață constantă, un zgomot și o gălăgie nedescriptibilă; aci se amestecă strigătele mastișierilor cu sunetul dobor și al fluierilor, rîncezatul catărilor, sbieratul măgarilor, cîntecul femeilor, fîpetele copiilor, toate contribuie la simfonia acesteia de țeară, la care iemondorul (conducătorul unei caravane) bate cu loviturile sale de rotany tactul.

Aci se vîd fără nici o ordine, ori mai exact într-o disordine încântătoare pănuri scilicet, mărgelă de sticlă, obiecte de fildeș, masele de rinocer, miere, tăbac, bumbac, toate una peste alta; aci se leagă negofuri curioase; valoarea fiece-cărui obiect se socotese după mărimea cîntării ce întîmpină din partea cumpărătorilor.

Deodată se oprî toată mișcarea, viața, zgomotul: „Victoria” apărî în vîzduh. Ea plutea maiestatic în eter și se coboria încet în năse verticule exacte. — Bărbați, femei, copii, sclavi, negustori, Arabi și Negri, toți o tuliră la fugă și se ascuseră în templele și colibile lor.

— Iubite Samuil, — dîse Kennedy, — dacă o să facem și mai departe un astfel de efect pe aci, ne va fi cam anevoios să intrăm în relațiuni comerciale cu oamenii acestia.

— Aci s'ar pute efectul rapoarte comerciale foarte ușor, — dîse Joe, ar trebui numai să ne coborîm și să punem mîna pe mărfurile cele mai de valoare, fără dea ne mai bate capul de vîndători. Ne'am pute îmboșă cum se cade.

— Numai precauțiune, — dîse doctorul, — indigenii acestia au teamă numai la început. Îndată îi aduce credința lor desartă și curiositatea înapoi.

— Credeți d-le doctor?

— O să vedem. La toată întemplantarea este mai bine să nu ne prea apropiem de dînsii. Victoria nu e chirasată, nici inviolabilă, ea nu e scutită nici împotriva unui glonț, nici împotriva unei săgeți.

— Dar' frate Samuil, doar' nu vrei să te pui la vorbă cu Africanii acestia?

— Dacă 'mi-se dă ocaziune, de ce nu; — răspunde doctorul, — se dîce, că în Cazah sînt negustori mai culți și mai puțin sêlbatici. Îmi aduc prea bine aminte, că d-nii Speke și Burton nu puteau să laude în de ajuns ospitalitatea orașului acestuia. Haid' să încercăm aventura.

Într-aceea Victoria se apropia cu încetul de pămînt și una dintre ancore se acăță de virful unui copac din apropierea pieții de mărfuri.

În momentul acesta toți locuitorii mijiau din gările lor, capete întinse căutau cu curiozitate împregiur. Mai mulți „yayoga”, ușor

de cunoscut după scoicile conice ce le purtau, pășiră cu curagiu înainte; ei erau vrăjitorii localității. Dînsii purtau la brîne năse ploscuțe de curcubetă unse cu smolă, și diferite scule fantastice, care toate străluciau de mîndria lui Charlatan.

Încetul cu încetul se alăturară femeile și copiii, tobele rivalisau cu strigătele lor, toți își ridicau scuturînd mîinile spre soare.

— Acesta e felul lor de a se ruga, — dîse doctorul Fergusson, — dacă nu mă înșel, sîntem chemați să jucăm o rolă foarte mare.

— Cu atât mai bine d-le doctor, jucăți-o d-voastră.

— Chiar și tu, iubite Joe, poți să devini ear' numai așa D-șeu.

— O, d-le doctor, asta de loc nu mă neliniștește și tîmăia nu-mi displace.

Acum dădă un „myango” semn, și tot zgomotul se stînese într-o liniște nemișcată. El adresă cîteva cuvinte — durere numai într-o limbă de tot necunoscută — cătră călători.

Deși n'a înțeles Fergusson nici o vorbă, totuși le rostî pe un noroc cîteva cuvinte în limba arabă, la care primi imediat răspunsul în aceeași limbă.

Oratorul rostî o vorbire înțorțonată, de un cuprins măgulitor și afectuos. Acum înțelese doctorul, că „Victoria” este privită de luna în persoană. Grațioasa dîină a aflat de bine să se apropie cu cei trei fii ai sei de

oraș, — o onoare aceasta, care nici când n'are să fie uitată în țeara aceasta iubită a soarelui.

Doctorul răspunde cu multă demnitate, că „Luna” face în fiecare mie de ani o tură prin țerile sale și simte necesitatea a se arêta atunci de aproape adoratorilor sei; ea îi roagă să nu se geneze de loc, ci să se folosească ocaziunea și să-și expună dorințele și plînsorile lor.

Vrăjitorul raportă, că Sultanul „Moani” zace de mulți ani încoace bolnav și se roagă pentru ajutorul cerului. El invită pe fiul „Lunei” să meargă la dînsul.

Doctorul le aduse invitarea la cunoscința camerașilor sei.

— Și tu ai de gînd să cercetezi pe regele acela? — dîse vîndătorul.

— Fără îndoială, oamenii acestia îmi vin bine la hac, atmosfera e liniștită, nici o boare nu adie. N'avem de ce să ne îngrijim pentru balon.

— Dar' ce ai de gînd să faci?

— Fii pe pace iubite Dick, cu puțină medicină o să mă scot din afacere.

Apoi se adresă cătră mulțime:

— Luna se milostivesce pentru unul din fiii scumpilor domnitori ai Unyamwezei, ea ni-a încredințat nouă îngrijirea pentru înșănătoșarea lui: pregătesc-se de a ne primi! Urletele, cîntecele, fîpetele de bucurie se îndoiră în acest furnicar, mase de capete negre se puse în mișcare.

— Acum fraților, — dîse doctorul Fergusson, — trebuie să fim foarte precauți, la un semn dat, trebuie să stăm gata să plecăm îndată. Dick va rămîne deci în gondolă și se va îngrijii de o forță accensivă suficientă. Ancora e bine înțepenită și nu dă privilegiu la nici o temere. Eu mă voi coborî și Joe se-mi urmeze; dar' el va rămîne în jos la scară.

— Cum, — tu îndrăsnesci să mergi singur la harapul acesta! — dîse Kennedy.

— Ce fel dl meu; nu voîți să vă însoțesc?

— Nu, — mă duc singur. Oamenii acestia cred, că preabuna deîță Luna a venit spre a le face o vizită; eu sînt scutit prin credința lor desartă. N'aveți teamă și stați cu toții la pozițiile ce v'am designat.

— Cum vrei . . . , — răspunde vîndătorul.

— Grijește de expansiunea suficientă a gasului.

— Se va întempla.

Strigătele indigenilor deveniră tot mai tari; ei cereau tot mai vehement intervenirea forței divine.

— Uită, uită, — dîse Joe, — că se arată cam demandatori față cu luna cea bună și divinii sei fii.

(Va urma.)

măcar nu scie românește, limba aceluia popor, cu care are toate afacerile sale, apoi să auzi aci cum se împarte dreptatea, „o tempora! o mores! Dacă dar” Maghiarii pe terenul egalității de drepturi au mers până acolo în oarba lor trufie, vom ține despre acele cariere „vadă lumea și se mire...” Astăzi în timpul egalei îndreptățiri până acolo am ajuns, cât a fi Român și destulă crimă a fi judecat de rău patriot.

Orisonul e foarte întunecos și în împregiurările de față, când un răboiu ruso-austro-ungar poate fi la prag, noi vedem țeara în pericol, când naționalitățile abia pot să se teamă mai mult de răboiu decât de pace.

Românii, în tot cazul, nu pot fi insuficienți pentru acel răboiu....

CRONICĂ.

Audiență. Maiestatea Sa Monarhul va acorda Joi în 16 l. c. audiență generală în Budapesta. Insiuările se fac în cancelaria de cabinet (Buda) mai ales în oarele din nainte de amiază.

Principele și Principesa de Coroană au sosit ieri înainte de amiază cu trenul „Fulger” la Budapesta.

Noul Juxd Curiae. Fesia oficială din Budapesta publică numirea lui Szögyény-Marich de *Juxd Curiae*.

Numire. Președintele tribunalului reg. din Sătmăr a numit pe păzitorul de temniță de judecată, cerc. din Baia-mare, Ștefan Pompejusz, de serviciu suplent la judecătoria cercuală din Matesalca.

Maghiarizare de nume. „Budapesti Közlöny” publică schimbarea de nume a locuitorului din Arad Toma Barbu în „Biro”.

Comitetul parochial gr.-or. din Orăștie în ședința sa de 5 c. st. n. și-a ales pe noul președinte pe dl Dr. Ioan Mihai, avocat și director al institutului de credit „Ardeleana”, ear de notar pe dl Aurel Popovici Barcianu, comptabil al institutului de credit „Ardeleana”.

Nouă reuniune de femei. Ni se scrie din Orăștie, că dămele române din localitate, întrunindu-se Duminică la 5 c. în localul „Casinei Române”, într-un număr considerabil la o consultare, au hotărât să infinteze în timpul cel mai scurt, o „Reuniune de femei” cu scopul de a susține o învățătorească la școala capitală română din Orăștie.

Balul din Alba-Iulia. Ni se scrie, că balul arăngat în favorul ambelor școale române de aci a avut loc ieri cu un deficit aproape de 50 fl. Căusele acestui slab rezultat ar fi puținul interes ce Românii de pe aci îl au față cu ale școalei și în fine primirea prea reze a celor din giur, care din acest motiv vin din an în an mai puțin la petrecerile române de aci. Petrecerea a fost puțin animată, durând până la 3 ore din noapte. Costumele naționale femeiești bine reprezentate. Jocurile „Călușarii” și „Bătuta” — sub conducerea vătavului Frâncu — frumos executate.

Bal român în Timișoara. Un bal român se va arănga în 3 Martie n. (20 Februarie v.) 1888 în Timișoara în „reduta” orașului (sala hotelului „Principele de Coroană”) din cetate, în favorul „Alumneului național” și al școalelor române din Timișoara.

Inundare. Dunărea amenință din nou cu nimicirea unei comune urbane. După-cum se telegrafează din Pojona, Dunărea, în urma sloiturilor de ghiță a inundat și amenință cu peire pe comuna Orozvár; locuitorii din această comună s’au adăpostit parte în Pojona, parte în comunele învecinate.

O aventură de boi. Ușa unui vagon de boi al trenului de persoane, care circula între Brașov și Cluj, s’a deschis aproape de ultima cantonieră de lângă gara dela Cluj. Cinci boi aflați în acel vagon s’au gândit puțin din a sărit de pe vagon; spre nenorocirea lor dinții au fost prinși și transportați la Cluj. Dobitoacele îndrăsnete nu au pățit nimic.

O reuniune disolvată. Autoritățile administrative din Viena au ordonat disolvarea societății „Teutonia” din Viena, unde a avut loc jilele din urmă scandalul provocat de deputatul Schönerer.

Un generos binefacător. Cetim în „România Liberă” următoarele: Reposatul Ioan Fétu, a cărui viață a fost totdeauna un model de onestitate și de dreptate, adunând prin sudarea feței sale și printr-o muncă neobosită împreună cu soția sa o avere însemnată, a lăsat prin testament mai toată această avere, în sumă de 30.000 galbeni, academiei române și 20.000 lei soției sale cu destinație pentru școala normală a „Societății pentru inv. pop. român” dela sf. Ecaterina. Reposatul trece între binefacătorii poporului român, și generației viitoare vor păstra neuitată amintirea acestui mare patriot și generos binefacător.

Țarul și Bismarck. Țarul a trimis prin reprezentantul se la Berlin, comitele de Șuvalow, 10 chilogramme de iere negre principelui de Bismarck.

Pușca. Din Piacenza se scrie: În casa cetățeanului de aici Trenti s’a întâmplat o nenorocire. Familia Trenti păstra de mulți

ani o pușcă veche, adusă de un străbun din bătaia dela Trebbia la 1799. Această pușcă ce sta atârnată între alte arme în cămară, a fost scoasă de acolo, pentru-că se găsease un cumpărător. El examină arma — de odată pușca se descărca și în același moment se auzi un țipet sfâșietor. Pușca a stat încărcată 89 de ani. Încărcătura a lovit de moarte pe un copil din casă.

Adelina Patti pleacă earăși în America, unde va cânta earăși pentru „ultima” oară. Garderoba vestitei artiste umple 43 de lădi, al căror transport dela Lissabona până la La Plata, bilețul de drum pentru artistă și suita ei, costă 1800 dolari sau 9000 franci. Costumele ei numai pentru Traviata costă 15.000 dolari sau 75.000 franci.

VARIETĂȚI.

(Bismarck ca orator.) Parlamentul imperial din Berlin a fost de nou martorul unei scene, ai cărei fericiți privitori vor lăsa ca moștenire această scenă copiilor, nepoților și strănepoților lor; în cluburi și în cele mai intime cercuri familiare se vorbește în mii de forme despre această scenă și ea pătrunde până și în cele mai retrase unghieri ale vechii Pomeranii. Bismarck omul singurului și al ferului a vorbit. Cum a vorbit Bismarck? Așa cum poate să vorbească numai un Bismarck, care ca ori-ce bărbat mare numai pe sine îl are de model. Un martor ocular îl descrie pe Bismarck ca orator în următorul chip: Președintele parlamentului cu o mișcare reverențioasă se închină spre dreapta și ține: Înălțimea Sa principele de Bismarck doarece se vorbească. Figura imponentă a lui Bismarck se ridică. Cu mâna dreaptă masivă de la o parte pârharul de apă amestecată cu spirt; pipăind caută și ia la mână celebrul creion bismarckian. Pregătirea s’a făcut, cancelarul începe a vorbi. Cuvintele îi ies din greu din gură; cu celebrul seu creion face cercuri prin aer, voind prin aceasta să deie un accent mai grav propozițiilor sale. Intr-un ungher al camerei se aude o șoaptă slabă; Bismarck își îndreaptă privirea spre acel ungher, creionul și-l învarte cu vehemență, și în acest moment începe a vorbi cu o fluiditate și cu o putere neapăsă; construcțiunea propozițiilor sale e atât de admirabilă, încât nici chiar la clasici romani și greci nu găsești propozițiuni atât de lămurite și hotărâte. De altminterlea de multe-ori se împedea în discursurile sale. Dar oratoria sa e ca o vale, care după-ce a rupt zăgăzurile, ce-i oprea curgerea regulată, cu o furie strașnică merge înainte luând cu sine toate trunchiurile și fândărele, ca apoi să le lase într-o adâncime înfiorătoare. Această adâncime e adversarul politic, asupra căruia își îndreaptă privirea sa omoritoare și asupra căruia se descărca fără cruțare întreg arsenalul satirei și al sarcasmelor sale. Dacă adversarul se mai obstinează și, cum a făcut odăvăr Lasker, îl interrupe cu: „Dar drepturile poporului unde sunt?” Bismarck cu ochi fulgători se apropie de dînsul, își strînge pumnii cu convulsie și cuvintele nu-i mai sunt ca o vale furioasă, ci ca un tunet înspăimântător. Cuvintele, pe care le rostesc la asemenea ocaziuni nu se mai găsesc în nici o retorică: „Timpire uriașă!” „Colosală stupiditate!” aceste expresiuni sunt la ordinea zilei când dînsul are de a face cu vre-un adversar politic. Bismarck nu prea atinge coarde sentimentale. Atunci când e sentimentul vorbește ca din topor. După atentatul dela Nobiling într-o ședință a parlamentului, voind a produce impresiune, a dis următoarele: „Oasele domnului și bătrânului meu împărat...” De altădată provocându-se la strămăși a dis, că dînsii „înainte de Hohenzollern au locuit pe acest pământ.”

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Roma, 11 Februarie n. (Scirea țiarului „Neue Freie Presse”). Tractatul de alianță dintre Austro-Ungaria și Italia îndatorează pe Austro-Ungaria la neutralitate față pentru cazul unui răboiu italian-francez. În cazul unui răboiu între Austro-Ungaria și Rusia, Italia va păstra de asemenea neutralitatea. Austro-Ungaria se îndatorează a promova interesele Italiei în Marea-Mediterană și a nu întreprinde în Balcani nimic fără a se pune în înțelegere cu Italia.

Tractatul dintre Germania și Italia conține menținerea independenței naționale. La cas dacă una ori alta dintre ele ar fi atacate din partea Franciei, amândouă se îndatorează a se sprigini cu întreaga putere armată. O clausulă hotărăse, că la cas dacă Francia și Rusia va întreprinde un atac în contra Austro-Ungariei și a Germaniei ori numai în contra Germaniei, are a se întrebuița întreaga putere armată a tustreilor aliați, spre a întimpina atacul, și pacea are să se încheie în înțelegere comună.

Dispozițiunile tractatelor află întregire în învoelle dintre Italia, Austro-Ungaria și Anglia pentru scutirea țărmurilor Austro-Ungariei și Italiei de debarcări inimice.

San-Remo, 11 Februa. n. Aflarea principelui moștenitor german în general este mulțumitoare.

Bibliografie.

„Dido”. Cartea IV. din Aeneida lui Virgil, a tradus-o în hexametre domnul Vasile Bumbac din Cernăuți. După părerea noastră cele mai frumoase cărți din Aeneida sunt cartea II. și IV. și domnul Bumbac a avut fericit gând de a ne traduce una din aceste cărți ale epopeei lui Maro, dar’ ni se pare greșit metru, în care a tradus-o. Încercarea de a ne da românește pe Virgil a făcut-o Vasile Aron, traducând o parte din cartea primă și și aceea numai în fragmente ni-a rămas, publicându-se după moartea lui târziu prin „Transilvania”. Vasile Aron s’a folosit de metru popular românesc de 8 și 7 picioare trocheice; domnul Bumbac însă ne dă traducerea în metru original. Dar’ limba noastră nu e potrivită nici decât pentru hexametre, peste tot nici o limbă modernă nu face mult spor în metru prosodic, excepționând unica limbă: cea maghiară, care se pare a fi cea mai potrivită pentru exprimarea versurilor în hexametre. Schiller încă a tradus chiar acele două cărți: a II-a și a IV-a, dar’ deși seria așa de îndemânate în hexametre, el totuși s’a folosit de metru tonic și de versuri moderne, căci în urmă cu toată frumusețea și dulceața hexametrelor lui Schiller, Goethe, Platen, Klopstock, ești silit a recunoaște, că limba e prea silită, prea întoarsă, prea sguđuită, numai ca astfel să deie silabele în arsis și tesis. Traducerea domnului Bumbac e frumoasă, versurile încheiate cu grije, deși aflăm și dese succituri de limbă și tmese prea îngrămădite, încât în unele — deși puține — locuri, traducerea e neînțeleasă de acei ce nu înțeleg pe Virgil în original. Nu putem lăuda în destul însă silita domnului Bumbac, socotind ce greutate a trebuit să învingă în traducere și versificare; vorbele sunt alese și limba eliberată de formațiunile bucovinene ale lui Pumnul. Câteva rânduri din traducerea domnului V. Bumbac:

Însă regina de mult rănită de griji profundă,
Rana n’ vine-și nutrește și focul ascuns o consumă.

Mult și se mișcă prin pept a bărbatului mare

Mult și fala de neam; înfpte rămănu-și în cuget,

Schime și vorbe și grija nu dau mădularilor pace.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Licitațiuni:

— 18 Februarie st. n. a. c. imobilele lui Ladislau Novakovich din Neuzina de cătră judecătoria reg. din Modos.

— 29 Februarie st. n. a. c. imobilele Paulinei Prech din Neuzina de cătră judecătoria reg. din Modos.

— 29 Februarie st. n. a. c. imobilele lui Solomon Quittner din Brașov de cătră tribunalul reg. de acolo.

— 29 Februarie st. n. a. c. exarendarea traficea mari de tutun din Butyn de cătră direcțiunea financiară din Timișoara.

— 24 Martie st. n. a. c. imobilele Mariei Rubovics din Mișcolț de cătră tribunalul reg. de acolo.

Posturi vacante:

— Un post de jude la judecătoria reg. din Șimleu-Silvaniei cu salariu anual de 1500 fl. și 200 fl. bani de cuartir. — A se adresa până în 26 Februarie st. n. a. c. la președintele tribunalului reg. Balint Széőke în Zilah.

Concurse în provincie:

— Contra Albert Schuller în Bistrița; conc. coms. Carol Tamás, massa curt. Ioan Hofgraff; term. de ins. 19 Martie, proced. de licit. 5 Aprilie;

— Contra Armin Goldstein în Chișinda-mare; conc. com. Francisc Seehorsch, massa curt. Belisar Miskovits; term. de ins. 20 Martie, proc. de licit. 3 Aprilie.

Buletin meteorologic.

Sibi, 11 Februarie, 6 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 726.9)	Diferența din preajmă	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
724.9	—3.8	—12.5	—6.5 —14.7	8

Din țeară, 9 Februarie, 7 oare dimineața.

Stațiunile	Presiunea atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vântul direcția	țaria
Sătmăr	757.8	—9.5	O	2
Oradea-mare	757.1	—8.4	S	2
Cluj	759.2	—14.0	O	1
Orșova	757.3	—12.6	V	1
Timișoara	756.8	—12.0	N	3
Arad	756.4	—9.0	SO	4
Panciova	756.5	—7.6	SO	4

Sosiți în Sibi.

La 10 Februarie n.

Hotel Neurichter. Heinze. W. Eberth, Gründl, D. Grosz, M. Seidler, comercianți din Viena; Patay, colonel-locotenent din Budapesta; F. Rhode, comerciant din Berlin; F. Ziehrer, comerciant din Reps; A. Fritsch, comerciant din Cluj.

Hotel „Împăratul Romanilor”. Sigismund Pollak, S. Kanitz, N. Frankl, M. Frisch, comercianți din Viena; N. Bandi, comerciant din Budapesta; G. Szakács din Alămor; Pavel Petriș din Zlatna.

Hotel Meltzer. Carol Franz, Schönfeld, comercianți din Viena; Francisc Schnell, comerciant din Sărcăia Szentgyörgyi, lucrător de aur din Brașov; Măneșcu, preot din Pojana.

Economic.

„Hațegana” asociațiune de antipațiune și credit conform rezoluțiunii tribunalului regesc ca for comercial în Deva, date în 27 Ianuarie 1888 Nr. 476 civ. s’a aprobat, și firma în conformitate cu art. de lege 37 din 1875 s’a improtocolat.

Têrgul de vite din Pojona, după-cum aflăm din „Neues Pester Journal” va înceta cu totul. Nu sunt prospecte de a se pute renoi cartelul în privința unui têrg de vite în acel oraș, astfel în 27 Februarie se va ține ultimul têrg. După totala încetare a têrgului de vite, se vor face pași pentru înființarea unui têrg de săptămână cu scopuri locale.

Fundațiune „Francisc-Josefină”. Se raportează din Triest cu data de 9 a. l. c., că s’a votat din partea camerei comerciale de acolo, cu ocaziunea jubileului Maiestății Sale o sumă de 30.000 fl.; punându-se basa astfel unei fundațiuni, numite „Francisc-Josefină”, pentru ajutorarea tuturor elevilor din școala de industrie a statului.

Linia ferată Hașfalén—Odorheiu a primului drum de fer vicinal în secuime, e aproape mai gata, încât cu 1 Martie se spearează, că se va pute deschide comunicațiunea.

Têrgul de porci dela Turnu Severin. Ministerul comerului din România publică în foaia oficială un buletin asupra comerului de porci în têrgul dela Turnu-Severin pe anul 1887—88. Până la 19 Decembrie se aflau întraiți în sălaș 16,424 porci, din care au perit sub durata carantinei: 34 au fost exterminați din cauza boalei de dinți, 820 au fost transportați în interiorul țerii, și 8291 în Austro-Ungaria, astfel că au rămas în sălaș 7278. La 10 și 11 Ianuarie au întrat în sălaș 210, din care 6 au fost transportați în interiorul țerii, rămânând dar’ 213, care adăogați la cei 7278 ne dau un total de 7481 porci rămași în sălaș.

Locuitorilor săraci din județul Neamțu, după-ce au rămas foarte mulți fără mijloace de traiu, li se distribuie din partea guvernului român porumb în valoare de 250.000 lei, ceea-ce reprezintă 12.500 chilogramme de porumb. Aceasta distribuie va ave, loc în zilele aceste.

Tragerea viitoare a losurilor imprmutului municipal al orașului București va ave loc la 19 Aprilie. Câștigul principal va fi de 50.000 lei.

Prețul mărfurilor.

Plața din Sibi, 10 Februarie. Grân hectolitru 76—82 chilo fl. 4.90 până fl. 5.70, grân mestecat 70 până 74 chilo fl. 3.70, până fl. 4.50 scăra 70 până 75 chilo fl. 3.30 până fl. 3.70, orđ 60 până 66 chilo fl. — până fl. —, ovės 40 până 50 chilo fl. 1.80 până fl. 2.30, encuruzul 70 până 75 chilo fl. 4.10 până fl. 4.50, melaș 76 până 82 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, crumpene 68 până 72 chilo fl. 1.30 până fl. 1.70, semēță de cânepă 49 până 51 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, mazerea 76 până 82 chilo fl. 5.— până fl. 6.—, linteă 78 până 84 chilo fl. 9.— până fl. 10.—, fasolea 76 până 82 chilo fl. 5.50 până fl. 6.50, păsat de grân 100 chilo fl. 15.— până fl. 16.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 12.—, Nr. 4 fl. 11.—, Nr. 5 fl. 9.—, slămina 100 chilo fl. 56.— până fl. 60.—, unsoreea de porc fl. 54.— până fl. 56.—, sūu brut fl. 18.— până fl. 20.—, lumini de sūu fl. 31.— până fl. 34.—, lumini turnate de sūu fl. 36.— până fl. 38.—, săpunul fl. 20.— până fl. 24.—, fēn 100 chilo fl. 1.70 până fl. 1.90, cânepa fl. 33.— până fl. 36.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.— până fl. 3.—, spiritul p. 100 l. „ 26 până 28 cr., carnea de vită chilo 36 cr. Carnea de vițel 35 până 45 cr., carnea de porc 46 până 48 cr., carnea de berbec — până — cr., onē 10 cu 40 până 50 cr.

Plața din Mediaș, 9 Februarie. Grân hectolitru fl. 5.25 până fl. 5.50; grân mestecat fl. 4.50 până fl. 4.60; scăra fl. 3.65 până fl. 3.80; orđ fl. — până fl. —; ovėsul fl. 1.90 până fl. 2.—; encuruzul fl. 4.— până fl. 4.25; semēță de cânepă fl. 3.— până fl. 3.50; crumpenele fl. 1.50 până fl. 2.—; melaș hectolitru fl. — până fl. 10.—; mazerea fl. 5.— până fl. 5.50; fasolea fl. 5.— până fl. 5.50; linteă fl. — până fl. —; chiminul (scăreana) fl. — până fl. 40.—; sūu brut 100 kilogram fl. 18.— până fl. 22.—, lumini de sūu versate fl. 38.— până fl. 40.—; unsoreea de porc fl. 60.— până fl. 65.—; slămina fl. 40.— până fl. 60.—; cânepa fl. 33.— până fl. 40.—; fēnul fl. 1.90 până fl. 2.—; săpunul 100 bucăți fl. 20.— până fl. 35.—; spiritul gradul 9 cr.; carnea de vită chilo 36 până 38 cr.; carnea de vițel 24 până 30 cr.; carnea de porc 44 cr.

Plața din Cluj, 9 Februarie. Grân 6 fl. 40 cr — 7 fl., scăra 4 fl. 70 cr. — 5 fl., porumb 5 fl. 50—60 cr., ovės 4 fl. 4 fl. 20 cr. per mm. Făină: Nr. 0 15 fl. 30 cr., Nr. 1 15 fl., Nr. 2 14 fl. 60 cr., Nr. 3 14 fl. 20 cr., Nr. 4 13 fl. 60 cr., Nr. 5 13 fl., Nr. 6 12 fl. 25 cr., Nr. 7 11 fl. 60 cr., Nr. 8 10 fl. 60 cr., Nr. 8 1/2 9 fl. 50 cr., Nr. 9 7 fl. 50 cr., grīs 4 fl. 50 cr., țările 3 fl. 50 cr.

Vite mari s’au vëndut 277 de capete: părechia de boi cu 150—200 fl. vacă cu vițel mic 70—80 fl., vaci frumoase 100 fl. mijlocii 70—90 fl., viței de un an părechia 30—50 fl., un vițel sugător 8—10 fl.

Porci: grași și grei, unul cu 70—80 fl., mijlocii 35—45 fl., mai slabi 14—16 fl., purceii 7—9 fl. Galițe, cu părechia: pui de găină 40—60 cr., o găină 90 cr. — 1 fl., o curcă 3 fl. 20 cr., o rață 90 cr., o găscă grasă 5 fl., găscă ușoară 2 fl. 50 cr. — 3 fl., apoi 7 onē cu 20 cr.

Fēnul: un car cu 7 9 fl., un car de pae 2 fl. — 3 fl., părechia de snopi 5—6 cr.

Lemne de foc: un car 2 fl. 50 cr. — 5 fl.

Carnea cu chilo: de vită 30—34 cr., slămină 72 cr., unsoreea 72 cr., untul 60—65 cr., șuncă 90 cr., salamă 1 fl. cărnați 64 cr.

Têrgul de rimători în Steinbruch. În 9 Februarie n. s’a notat: ungurești bătrâni grei 49.— cr. până 51.— cr. ungurești grei, tineri 51 1/2 cr. până 52 1/2 cr., de mijloc 50 1/2 cr. până 51 1/2 cr., ușori 49.— cr. până 50.— cr., marfă țărănească, grea 45 1/2 cr. până 49.— cr., de mijloc 48.— cr. până 49.— cr., ușoară 47 1/2 cr. până 48.— cr., românești de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sêrbesci grei 47 1/2 cr. până 48 1/2 cr., transito de mijloc 47.— cr. până 48.— cr., transito ușori 47.— cr. până 48.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr., per 4 1/2 cumpēni la gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 9 Febr. 1888.

Săminte		Calitatea per hect	Prețul per 100 chilogr.		Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
			dela	până		dela	până
Grâu							
Bănățeneșc, nou		74	—	—	75	—	—
Grâu dela Tisa		74	—	—	75	—	—
Grâu de Pesta		74	—	—	75	—	—
Grâu de Alba-regală		74	—	—	75	—	—
Grâu de Bácska		74	—	—	75	—	—
Unguresc de Nord		74	—	—	75	—	—
Săminte, vechi ori noue		Soiul	Calitatea per Hect.		Prețul per 100 chilogr.		
					dela	până	
Săcăară							
Orz		Nutreț	70—72	5.60	5.75		
"		de vinars	60—62	5.40	5.60		
"		de bere	62—64	5.75	6.38		
Ovės		—	64—66	6.90	7.60		
Cucuruz (porumb)		bănăț.	39—41	5.40	5.50		
"		de altsoiul	75	5.65	5.70		
"		—	73	5.55	5.60		
Hișcă		—	—	6.	6.75		
Termin marță finală	Grâu	de primă.	7.7	7.28			
	Cucuruz	de toam.	7.68	7.74			
	Ovės	Maiu-Iun.	5.99	6.1			
		Iul. Aug.	—	—			
		de primă.	5.69	5.6			
		de toam.	—	—			
Produce diverse		Soi ul	Cu sul				
					dela	până	
Prețul pe 100 chilograme.	Sem. de trif.	Lucernă ungurească	42.—	45.—			
	"	franceză	—	—			
	"	italiană	—	—			
	"	roșie	42.—	46.—			
	Oleu de rap.	roșu	—	—			
	Oleu de in	dela Pesta	59.—	60.—			
	Uns. de porc	dela țeară	49.50	50.—			
	Slănină	sventată	57.—	58.—			
	"	afumată	31.—	32.—			
	Său	din Bosnia, în buți	—	—			
	Prune	din Sêrbia, în buți	—	—			
	Lițtar	slavon, în buți	14.—	14.5			
	"	bănățeneșc	12.50	13.—			
	Nuci	din Ungaria	—	—			
	Gogoși	unguresci	—	—			
	"	sêrbesci	—	—			
Miere	brută	—	—				
"	galbină străcurată	93 — 94					
Ceară	de Rosenau	118.	119.				
Spirit	Spirit	24.25	24.50				
"	Droij	28.—	28.50				
	uțe de spirit	—	—				

Nr. 256/1888
vice-com.

[546] 1-3

Publicare de licitațiune.

Pentru asigurarea furnisării petrișului (prundului) de lipsă în anul 1888 pe toate drumurile municipale de pe teritoriul comitatului Sibiu se publică pertractare concursuală, ce se va ține în **28 Februarie 1888 la 10 oare a. m.** la vice-comitele comitatului Sibiu în sala cea mică de ședință, prin oferte scrise și închise.

Se provoacă deci toți acei, care voesc a lua aceasta întreprindere, a-și subțerne ofertele lor vice-comitelui comitatului Sibiu cel mult până la oara fixată a zilei amintite pentru pertractare. Ofertele înțrate mai târziu, precum și telegramele înțrate ori-și-când nu se vor lua în considerare.

Pre couvertul ofertului, provăduț cu 5 sigile și timbrat după regulă, e a se scrie deasupra adresei limpede numele acelei linii sau părți de drum, la care se refere ofertul.

Ofertele sînt de a se compune după formularul și conspectul de împărțire, care ambele se pot primi dela oficiul r. u. de construire de aici

La ofert trebuie să se alăture cuitanția despre depunerea vadiului la cassa comitatensă.

Vadiul trebuie să conste cel puțin din 5% dela suma prețurilor, care le promite ofertul după cuantitatea de petriș, puse în conspectul de împărțire, care servese de basă la pertractare.

Bani gata sau obligațiuni nu se primesc cu ofertul.

Conspectul despre împărțirea petrișului de furnisat, contractul de furnisare, condițiunile specificate, formularul de ofert și conspectul de împărțire, ce trebuie alăturat acesteia, se pot ceti respective primi la oficiul r. u. de construire din loc (casa comitatensă oada Nr. 39) în oarele ordinare de oficiu.

Sibiu, în 3 Februarie 1888.

Vice-comitele comitatului Sibiu:
Thalman m. p.

Convocare.

Cassa de păstrare (reuniunea) în Seliște își va ține adunarea sa generală ordinară în a. c. conform §-lui 15 din statutele sale în **7/19 Februarie 1888 la 2 oare după ameați** în sala școalei române gr. or. confesionale din Seliște, la care se invită membrii reuniunii și în care se va pertracta următorul

Program:

- I. Raportul general al direcțiunii și statorirea bilanțului cu 31 Decemvrie 1887.
- II. Raportul consiliului de inspecțiune și propunerile aceluia.
- III. Staverirea bugetului pe anul 1888.
- IV. Alegerea consiliului de inspecțiune conform §-lui 20 din statute.
- V. Propuneri eventuale din partea membrilor cassei de păstrare.

Din ședința direcțiunii cassei de păstrare din Seliște ținută în 5 Februarie 1888 st. n.

[545] 1-1

Direcțiunea.

Nr. 388/1888.

[544] 1-2

Concurs.

Postul de notar cercual al comunelor împreunate Săcel, Aciliu și Magu, cu reședința în Săcel, devenind vacant, pentru ocuparea aceluia se excrie concurs.

Cei-ce doresc a câștiga acest post, care este împreunat cu salar anual de 500 fl. și cu toate taxele statorite în tarif pentru lucrări private, sînt provocați a înainta cererile lor instruate conform legii la subscrisul până în **20 Martie a. c. st. n.**

Seliște, în 7 Februarie 1888.

Pretorul suprem:

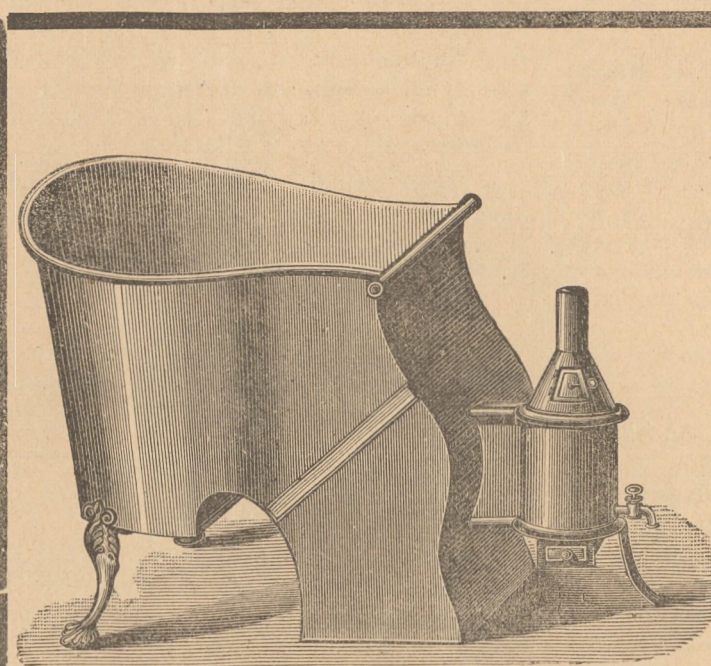
Liviu de Lemény.Starea institutului de credit și de economii „ARDELEANA”,
societate pe acții în Orăștie, cu 31 Decemvrie 1887 st. n.

Active			Pasive		
	fl.	cr.		fl.	cr.
Cassa în numărar	2,949	28	Capital social:		
Monetă	123	32	800 acțiuni à fl. 50	40,000	—
Cambii de bancă escomptate	208,686	50	Fondul de rezervă	950	56
Împrumuturi pe ipotece	29,860	50	Depuneri pentru fructificare	173,933	92
Împrumuturi pe cambii cu acoperire hipotecară	5,420	—	Cambii de bancă reescomptate	46,947	—
Împrumuturi pe obligaț. cu cavenți	26,256	—	Dividende neridicate	75	—
Împrumuturi pe efecte publice	618	—	Interese anticipate pro 1888	5,576	59
Mobilier	499 fl. 56 cr.		Diverse conturi creditoare	1,769	47
după amortisare de 10%	49 „ 96 „	449	Profit curat	7,427	04
Spese de fundare	423 fl. 15 cr.				
după amortisare de 20%	84 „ 63 „	338			
Diverse conturi debitoare	1,977	86			
	276,679	58		276,679	58

Orăștie, la 5 Februarie 1888.

Dr. Ioan Mihu m. p.,
director executiv.

[547] 1

Aurel Popovici-Barcianu m. p.,
comptabil.Scaune de scăldat
comune și de încălzit

ține în provisiune

Carol F. Jickeli.

Sibiu. Piața mică.

[540] 4-4

Se deschide abonament pe anul 1888
la

[535] 5-50

„**Amicul Familiei.**” Diar beletristic și enciclopedic-literar — cu ilustrațiuni. Cursul XII. — Apare în 1 și 15 zi a luni în numeri câte de 2—3 coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articoli sociali, poezii, romane, schițe, piese teatrale ș. a.; — mai departe tractează cestii literare și științifice, cu reflexiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune viața socială a Românilor de pretutindenea, precum și a celorlalte populațiuni din patrie și străinătate; și prin glume în mare parte ilustrate nisuesce a face câte o oară plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste tot nisuesce a întinde tuturor indivizilor din familie o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei noi, plătibili și în bilete de bancă ori marce postale.

„**Pretul Român.**” Diar bisericesc, școlastic și literar — cu ilustrațiuni. Cursul XIV. — Apare în broșuri lunare câte de 2½—3½ coale; și publică portretele și biografiile arhierilor și preoților mai distinși, precum și alte portrete și ilustrațiuni, — mai departe articoli din sfera tuturor științelor teologice și între acestia mulțime de predici pe Dumineci, sărbători și diverse ocațiuni, mai ales funebrale, — apoi studii pedagogice-didactice și științifice-literare; și în urmă tot soiul de amănunte și sciri cu preferința celor din sfera bisericească, școlastică și literară. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., — pentru România 10 franci — lei noi, plătibili și în bilete de bancă ori marce postale.

Colectanții primesc gratis tot al patrulăa exemplar.

Numeri de probă se trimit gratis ori-cui cere.

A se adresa la „Cancelaria Negruțiu” în Gherla — Sz.-Ujvár. — Transilvania.

Tot de acolo se mai pot procura și următoarele cărți din editura proprie:

Apologie. Discusiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, invederite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbii românești în vorbire și scriere invederită și apretiată de Dr. Grigoriu Silași. (Op complet.) Broșura I, II și III. Prețul broș. I, II, câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună 1 fl. v. a.

Cuvântări bisericesci la toate sărbătorile de preste an de I. Papiu. Un volum de preste 26 coale. Acest op de cuvântări bisericesci întrece toate opurile de acest soi aparute până acum — având și o notiță istorică la fiecare sărbătoare, care arată timpul introducerii, fazele prin care a trecut și modul cum s'a stabilit respectiva sărbătoare. Prețul e 2 fl.

Barbu cobzarul. Novela originală de Emilia Lungu. Prețul 15 cr.

Puterea amorului. Novela de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Idealul perdut. Novela originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novela originală. — Continuarea novelei: „Idealul perdut” — de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Fântâna dorului. Novela populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Godrean craiul codrului. Baladă de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Ultimul Sihastru. Tradițiune de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

El trebuie să se însoare. Novela de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novela istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvė. Prețul 10 cr.

Herman și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide, tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide, tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue tradusă de Ioan St. Șilulțiu. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiunii din Fiume prin Vincențiu Nicora, prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poezii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafiri și violele, poezii populare culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puiei de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Biblioteca săteanului român. Cartea I, II, III, IV. cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la toate patru 1 fl., — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca familiei. Cartea I. Caprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colectă de rețete din economie, industrie, comerț și chimie. Prețul 50 cr.

Economia pentru școalele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), al învățătorilor și al altor bărbați de școală de V. Gr. Borgovan, profesor preparandial. Prețul unui exemplar cu porto francat 1 fl. 80 cr. v. a. În literatura noastră pedagogică abia aflăm vre-un op întocmit după lipsele școalelor noastre în măsura în care este acesta, pentru aceea îl și recomandăm mai ales directorilor și învățătorilor ca celor în prima linie interesați.

Spiciure din istoria pedagogiei la noi — la Români. De Vasilie Gr. Borgovan. Prețul 30 cr.

Manual de gramatică limbii române pentru școalele populare în trei cursuri de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năsăud. — Manual aprobat prin ministerul de culte și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 Nrul 13193. — Prețul 30 cr.

Gramatică limbii române lucrată pe baze sintactice de Ioan Butean, profesor gimnasial. Un volum de preste 30 coale. Prețul 2 fl.

Manual de stilistică de Ioan F. Negruțiu, profesor. Op aprobat și din partea ministerului de culte și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 16 Decemvrie 1885 Nrul 48.518. Partea practică a acestui op —

cuprinzând compozițiuni de tot soiul de acte obveniente în referințele vieții sociale — se poate întrebuința cu mult folos de către preoți, învățători și alți cărturari români. Prețul 1 fl. 10 cr.

Nu mă uita. Colecțiune de versuri funebrale, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.

Carte conducătoare la propunerea calculării în școala populară pentru învățători și preparanți. Broș. I. scrisă de Gavril Trifu, profesor preparandial. Prețul 80 cr.

Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericesci foarte frumos ilustrată. Prețul unui exemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pânză 60 cr., legat mai fin 60, 80, 90 cr., 1 fl., în legătură de lux 1.50—2.50.

Micul mărgăritar sufletesc. Cărticică de rugăciuni și cântări bisericesci — frumos ilustrată, pentru pruncii școlari de ambe sexe. Prețul unui exemplar broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr.

Cărticică de rugăciuni și cântări pentru pruncii școlari de ambe sexe. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar e 10 cr.; 50 = 3 fl. 100 = 5 fl.

Visul Prea Săntei Vergure Maria a Născătoarei de D-șeu urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu icoane frumoase. Prețul unui exemplar spedit franco e 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 5 fl. v. a.

Epistolia D. N. Isus Christos. Prețul unui exemplar legat și spedit franco e 15 cr.